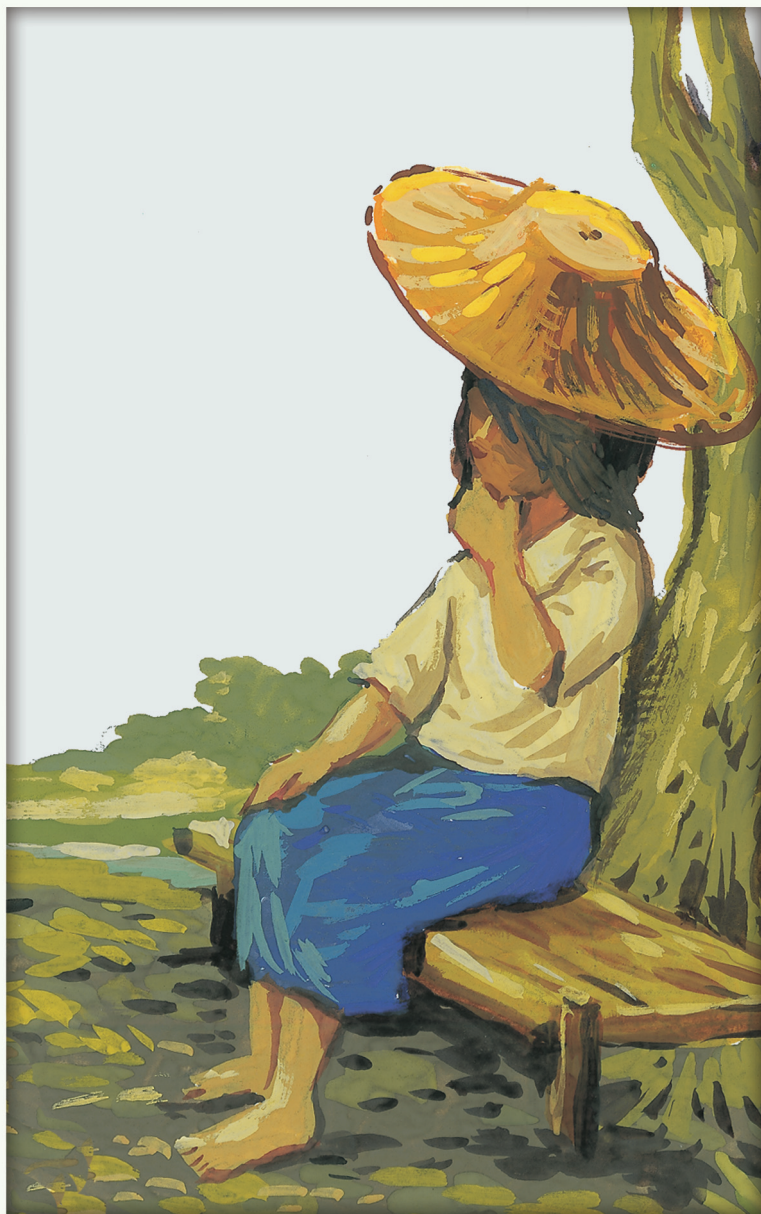

ความคิดอัศจรรย์

ความคิดของคุณยายที่จะไปตามหาพ่อในโลกถือว่าเป็นความคิดอัศจรรย์ เพราะสำหรับคนทั่วไปนั้นเมื่อบุพการีละโลกไปแล้ว อย่างมากก็จตุรปูชขอขมาหรือกราบไหว้ที่รูปภาพพร้อมกับทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้ เสร็จแล้วก็ลืมเลือนไป บ้างก็ทำเป็นระยะๆ บ้างก็ไม่ทำเสียเลย แต่คุณยายไม่เป็นเช่นนั้น ท่านมีความปรารถนาอันแรงกล้าที่จะพบพ่อเพื่อขอขมาให้ได้

การที่คุณยายตั้งใจว่า “สักวันหนึ่งจะต้องตามไปขอขมาพ่อให้ได้ไม่ว่าจะอยู่ไหน” นับเป็นเรื่องที่ไม่ธรรมดา หัวใจของท่านยิ่งใหญ่มากที่จะมีใครเสมอเหมือนเป็นความคิดของชานาคนหนึ่งในสังคมเกษตรกรรมที่น่าอัศจรรย์ใจเป็นอย่างยิ่ง ท่านไม่ได้คิดแค่วันเดียวแล้วล้มเลิก แต่ท่านคิดอย่างจริงจังตั้งใจมาตลอดต่อเนื่อง ทั้งๆ ที่ยังไม่รู้ว่าพ่อตายแล้วไปอยู่ไหน คืออยู่ที่ไหนไม่สำคัญ สำคัญที่ท่านจะไปหาให้ได้ นับแต่นั้นมาท่านก็พยายามเสาะหาว่ามีใครที่ไหนบ้างที่จะสามารถตอบคำถามที่ค้างคาใจ

หรือสอนให้ท่านไปพบพ่อได้ หากมีใครสักคน
ที่ช่วยให้ท่านสมปรารถนา ท่านก็จะยอมทำ
ทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อให้เขาสมดังใจทุกประการ

ความคิดเช่นนี้ไม่อาจเกิดขึ้นได้ง่าย ๆ
ในหมู่มนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นภายในประเทศ
หรือต่างประเทศทั่วโลก น้อยคนนักที่จะคิด
อย่างยาย ความคิดนี้จึงไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยเลย
แม้ไม่อาจจะเทียบกับการคิดของพระบรม-
โพธิสัตว์ตอนแบกมารดาอยู่ในทะเลแล้วตั้ง
ความปรารถนาที่จะเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ก็ตาม แต่ก็เป็ความคิดที่แตกต่างจากคน
ทั่วไปอยู่มาก ถือว่าเป็นการคิดการใหญ่

แม้แต่หลวงพ่อก็ยังรู้สึกทึ่งว่า “โอ้โฮ คนเช่นท่านนี้ไม่ธรรมดา” ท่านยอมที่จะ ประสพกับความลำบากยากเข็ญนานปีการ ยอมที่จะอดทนและทำทุกสิ่งทุกอย่าง เป็น ประดุจผ้าขี้ริ้วเช็ดเท้าที่ใครๆ อาจจะมา เหยียบบย่ำได้ ท่านจะไม่สนใจสิ่งเหล่านั้น เพราะท่านมีความคิดอันมหัศจรรย์ที่เป็น เป้าหมายของชีวิตว่าจะต้องไปพบพ่อใน ปรโลกให้ได้

